

Brusel 12. března 2018
Rev1

OZNÁMENÍ ZÚČASTNĚNÝM STRANÁM

VYSTOUPENÍ SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ Z EU A PRÁVNÍ PŘEDPISY EU V OBLASTI BEZPEČNOSTI SÍTÍ A INFORMAČNÍCH SYSTÉMŮ

Dne 29. března 2017 oznámilo Spojené království svůj záměr vystoupit z Unie podle článku 50 Smlouvy o Evropské unii. To znamená, že nestanoví-li ratifikovaná dohoda o vystoupení¹ jiné datum, přestane se na Spojené království ode dne 30. března 2019, 00:00 hod. (SEČ) (dále jen „datum vystoupení“) vztahovat veškeré primární a sekundární právo Unie². Spojené království se poté stane „třetí zemí“³.

Příprava na vystoupení z EU není pouze záležitostí orgánů EU a vnitrostátních orgánů, ale i soukromých subjektů.

Vzhledem ke značné nejistotě, zejména pokud jde o obsah možné dohody o vystoupení, je třeba zúčastněné strany, a zejména provozovatele, na něž se mohou vztahovat povinnosti podle směrnice (EU) 2016/1148 o bezpečnosti sítí a informačních systémů⁴, upozornit na právní důsledky, jež je nutno brát v úvahu, až se Spojené království stane třetí zemí.

S výhradou případných přechodných ujednání, jež mohou být součástí možné dohody o vystoupení, se na Spojené království od data vystoupení přestávají vztahovat právní

¹ V současnosti probíhají se Spojeným královstvím jednání, jejichž cílem je dospět k dohodě o vystoupení.

² V souladu s čl. 50 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii může také Evropská rada po dohodě se Spojeným královstvím jednomyslně rozhodnout, že Smlouvy přestávají být použitelné k pozdějšímu datu.

³ Třetí zemí se rozumí země, která není členem EU.

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1148 ze dne 6. července 2016 o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně bezpečnosti sítí a informačních systémů v Unii (Úř. věst. L 194, 19.7.2016, s. 1).

předpisy EU v oblasti bezpečnosti sítí a informačních systémů⁵. To má pro poskytovatele digitálních služeb⁶ zejména tyto důsledky:

Článek 16 směrnice (EU) 2016/1148 klade na poskytovatele digitálních služeb některé požadavky týkající se bezpečnosti a hlášení incidentů. V souladu s článkem 17 směrnice (EU) 2016/1148 tyto požadavky podléhají následné kontrole ze strany vnitrostátních příslušných orgánů ve smyslu článku 8 směrnice (EU) 2016/1148. Článek 18 směrnice (EU) 2016/1148 stanoví pravidla týkající se pravomoci v souvislosti s touto kontrolní činností:

- Pokud je poskytovatel digitálních služeb **usazen v Unii**, bude podle čl. 18 odst. 1 směrnice (EU) 2016/1148 podléhat pravomoci členského státu, v němž je primárně usazen, což v zásadě odpovídá místu, v němž má poskytovatel své sídlo v Unii⁷.
- Pokud poskytovatel digitálních služeb **není usazen v Unii, ale nabízí v Unii digitální služby**, musí v souladu s čl. 18 odst. 2 směrnice (EU) 2016/1148 určit svého zástupce v Unii. Podle čl. 4 bodu 10 směrnice (EU) 2016/1148 se zástupcem rozumí fyzická či právnická osoba usazená v Unii, výslovně pověřená, aby jednala jménem poskytovatele digitálních služeb, jenž v Unii usazen není, pokud jde o povinnosti tohoto poskytovatele vyplývající z uvedené směrnice. Určí-li poskytovatel digitálních služeb svého zástupce, není tím dotčena možnost zahájit právní řízení proti samotnému poskytovateli digitálních služeb, jak je uvedeno v čl. 18 odst. 3 směrnice (EU) 2016/1148.

Od data vystoupení může pro poskytovatele digitálních služeb, který před datem vystoupení podléhal pravomoci Spojeného království z důvodu, že byl v EU primárně usazen ve Spojeném království, platit toto:

- Pokud poskytovatel digitálních služeb udržuje v členských státech EU-27 jednu nebo několik provozoven, bude se mít za to, že podléhá pravomoci členského státu EU-27, v němž je v rámci EU-27 primárně usazen, což povede ke změně příslušného orgánu.
- Pokud poskytovatel digitálních služeb již není usazen v EU-27, ale nabízí digitální služby v EU-27, bude se na něj vztahovat povinnost ustanovit zástupce v některém z členských států EU-27 v souladu s čl. 18 odst. 2, jak je popsáno výše.

Kromě toho se na poskytovatele digitálních služeb, který není usazen v EU-27, ani ve Spojeném království, ale podléhal před datem vystoupení pravomoci Spojeného království, protože ustanovil svého zástupce ve Spojeném království v souladu s čl. 18 odst. 2, bude od data vystoupení vztahovat povinnost ustanovit v souladu s čl. 18 odst. 2

⁵ Členské státy jsou povinny směrnicí (EU) 2016/1148 provést do vnitrostátního práva nejpozději 9. května 2018. Rovněž se od nich vyžaduje, aby nejpozději 9. listopadu 2018 určily provozovatele základních služeb působící v odvětví energetiky, dopravy, bankovníctví, infrastruktur finančního trhu, zdravotnictví, dodávek a rozvodu pitné vody a digitální infrastruktury (viz článek 5, pokud jde o tuto povinnost, a čl. 4 bod 4, pokud jde o definici provozovatelů základních služeb).

⁶ Směrnice (EU) 2016/1148 definuje „poskytovatele digitálních služeb“ jako jakoukoli právnickou osobu poskytující digitální službu (viz čl. 4 bod 6). Digitálními službami, na které se směrnice vztahuje, jsou on-line tržiště, internetové vyhledávače a služby cloud computingu (viz čl. 4 bod 5 a příloha III směrnice (EU) 2016/1148).

⁷ Viz rovněž 64. bod odůvodnění směrnice (EU) 2016/1148.

zástupce v některém z členských států EU-27, v němž uvedený poskytovatel digitálních služeb nabízí služby.

V důsledku toho bude přijímat hlášení o incidentech, k nimž dojde v rámci Unie, a vykonávat následnou kontrolu vnitrostátní příslušný orgán (ve smyslu článku 8 směrnice (EU) 2016/1148) členského státu, v němž je dotčený poskytovatel digitálních služeb buď primárně usazen, nebo v němž ustanovil zástupce.

Obecné informace týkající se směrnice (EU) 2016/1148 naleznete na internetových stránkách Komise věnovaných kybernetické bezpečnosti (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/policies/cybersecurity>). Obsah těchto stránek bude v případě potřeby dále aktualizován.

Evropská komise

Generální ředitelství pro komunikační sítě, obsah a technologie